

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816201787
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8816201787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: OSPEN s.r.o., so sídlom Hradecká 1383, 535 01 Přelouč, IČO: 25262823 zast. JUDr. Martinom Michňákom, usadeným euroadvokátom, Mlynské Nivy 61/A, Bratislava, adresa na doručovanie: AK JUDr. Martin Michňák (SLOVAK COMPANY s. r. o.), Kopčianska 10, 851 01 Bratislava proti žalovanému: R. R.Á., M.. XX.XX.XXXX, XXX XX P. XXX, t. č. W. XXXX, B. XXXXX, Č. D., o zaplatenie 6.088,81 Kč s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 6.088,81 Kč.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žalobca má právo na plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 08.032016 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 6.088,81 Kč spolu s úrokom vo výške 15,90 % ročne zo sumy 6.088,81 Kč odo dňa 02.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobcovi ako postupníkovi postúpil postupca Česká spořitelna, a.s., IČO: 45244782, pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu z neuhradeného debetného zostatku, a to podľa zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.11.2013 v znení Zoznamu pohľadávok špecifikujúcom jednotlivé postúpené pohľadávky. O postúpení pohľadávky bola žalovaná postupcom písomne oboznámená. Žalobca odkúpil pohľadávku vo výške 7.255,81 Kč vrátane všetkých práv s pohľadávkou súvisiacich. Pohľadávka je tvorená nepovoleným debetným zostatkom vo výške 6.088,81 Kč, zákonným úrokom z omeškania do zosplatnenia kontokorentu, tj. do 01.02.2013, v kapitalizovanej výške 10,97 Kč (nie je predmetom žaloby), zákonný úrok z omeškania od zosplatnenia kontokorentu do postúpenia pohľadávky, tj. do 01.12.2013 v kapitalizovanej výške 361,23 Kč (nie je predmetom žaloby), riadnym úrokom 15,90% p.a. od zosplatnenia kontokorentu do postúpenia pohľadávky tj. do 01.12.2013 v kapitalizovanej výške 794,80 Kč (nie je predmetom žaloby). Žalovanému bola na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere na sporozírovom/osobnom účte zo dňa 28.11.2007 poskytnutá suma vo výške 5.000, - Kč. Podľa čl. 1 bod 4. citovanej zmluvy je majiteľ účtu oprávnený čerpať kontokorent priebežnú a zaväzuje sa neprekročiť jeho dohodnutú výšku. Kontokorent umožňuje majiteľovi účtu realizovať platby až do dohodnutej výšky tak, ako by mal na účte svoje vlastné prostriedky. Splatnosť dlhu z kontokorentu vrátane úrokov a cien za služby je v súlade s čl. 5 Zmluvy a je jeden rok od prvého čerpania, ak je dlh riadne uhradená v uvedenej lehote, poprípade pred touto dobou, je majiteľ účtu oprávnený opätovne čerpať dohodnutý kontokorent s tým, že pre ďalšie čerpanie a splácanie platia dohodnuté podmienky. Žalovaný porušil zhora citované ustanovenia VOP tak, že najneskôr ku dňu 01.02.2013 bol na jeho účte evidovaný nepovolený debetný zostatok vo výške 6.088,81 Kč. Ku dňu 01.02.2013 došlo k uzavretiu tohto účtu a toho istého dňa bola dlžná suma vo výške 6.088,81 Kč spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 10,97 Kč (tj. celkom 6.099,78 Kč) pripísaná na ľarchu

z novej založeného evidenčného účtu pohľadávok z nepovolených debetných zostatkov. O postúpení pohľadávky bol žalovaný informovaný doporučeným listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“. Zmluvné strany sa dohodli v bode 2. Zmluvy o úvere ročné úročenie vo výške 15,90%. Žalobca popri nepovolenom debetnom zostatku vo výške 6.088,81 Kč uplatňuje nárok na riadny úrok 15,90% z istiny, a to odo dňa nasledujúceho po zosplatnení kontokorentu, tj. od 02.02.2013 do zaplatenia.

2. Žalovaná v písomnom podaní, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 29.06.2016 oznámila, že uznáva svoj dlh voči žalobcovi.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou o sporozírovom účte - osobnom účte zo dňa 04.09.2007, zmluvou o poskytnutí úveru na sporozírovom účte zo dňa 28.11.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami Českej sporiteľne, a.s., Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 4.12.2013 a poštovým podacím hárkom, Obratovou históriou evidenčného účtu pohľadávok, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa zo dňa 27.11.2013 a prílohou k zmluve zo dňa 27.11.2013, doplnením žaloby zo dňa 24.03.2016 spolu s prílohou bankovými výpismi z účtu žalovaného, písomným podaním žalobcu zo dňa 23.06.2016 spolu s prílohami Ceníkom České spořitelny, a.s. a Sazdobníkom České spořitelny, a.s., výsluchom žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

4. Žalovaný mal u právneho predchodcu žalobcu zriadený osobný účet na základe zmluvy zo dňa 24.1.2011.

5. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 28.11.2007 uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru na sporozírovom účte, na základe ktorej bol žalovanému na bankovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX poskytnutý kontokorent až do výšky 5.000 Kč. Ku dňu uzavretia zmluvy činila výška ročnej úrokovej sadzby 15,90 %. Podľa bodu 5 zmluvy, klient - majiteľ účtu sa zaväzuje splatiť banke celú výšku kontokorentu podľa bodu 1 vrátane úrokov a vien za služby najneskôr do jedného roku od prvého čerpania kontokorentu.

6. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodní podmienky České spořitelny, a.s.

7. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2013 Česká sporitelňa a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

8. V Oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 4.12.2013 právny predchodcu na žalobcu oznámil žalovanému, že s účinnosťou ku dňu 1.12.2013 bola pohľadávka vo výške 7.255,81 Kč postúpená na žalobcu.

9. Výška postúpenej pohľadávky 7.255,81 Kč je zrejmá aj z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2013.

10. Podľa obratovej histórie evidenčného účtu pohľadávok zo dňa 04.12.2013 došlo k založeniu evidenčného účtu dňa 01.02.2013, pričom dlžná istina na účte predstavovala k uvedenému dňu 6.088,81 Kč.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 23.06.2016 uviedol, že žalovanému bol poskytnutý kontokorent vo výške 5.000, - Kč. Kontokorent bol založený dňa 28.11.2011 a bol vedený na účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalovanému za obdobie od prvého dňa mesiaca, kedy bol kontokorent opätovne čerpaný do dňa zosplatnenia kontokorentu boli na ľarchu účtu pripísaná debetnej úroky vo výške 402,36 Kč, poplatky vo výške 917,70 Kč a výbery vo výške 13.671,60 Kč. Žalovaný celkom uhradil sumu 10.107,00 Kč. V odst. 8 Zmluvy o úvere je zakotvené, že ak porušuje klient zmluvné podmienky uvedené v bode 4, 5, 6 a 7 tejto zmluvy o úvere, je banka oprávnená vyhlásiť kontokorent vrátane príslušenstva za splatný v bankou určenej lehote. Tým zaniká právo klienta splatiť kontokorent v lehote jedného roku podľa odst. 5 Zmluvy o úvere. V zmluve o sporozírovom účte zo dňa 04.09.2007, odst. 9, je zakotvené, že ostatné práva a povinnosti sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami. Vo VOP, odst. 14.1, je zakotvené, že Klient - majiteľ účtu udržuje na účte peňažné prostriedky v takej výške, aby postačovali ku krytiu platieb podľa jeho príkazov a ku krytiu jeho záväzkov voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o účte a VOP a súčasne neklesli pod výšku minimálneho zostatku pre taký účet Bankou. Z tejto dikcie vyplýva, že klient je povinný na účte udržovať kladný zostatok. Splatnosť kontokorentu bola stanovená na deň

26.09.2013. Žalovaný však porušil zhora citované ustanovenia Zmluvy o úvere a Zmluvy o sporožirovom účte, keď odo dňa opätovného čerpania kontokorentu, t.j. odo dňa 26.09.2012, do dňa zosplatenia, t.j. do dňa 01.20.2013, nebol na jeho účte už nikdy evidovaný kladný zostatok.

12. V zmysle Oddielu 4 - Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv, článok 17 bod 1. písm. b) Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkolvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

13. Spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo - bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. (článok 18 bod 1., 2. nariadenia).

14. V zmysle citovaných ustanovení nariadenia je zrejmé, že v danej veci vzhľadom na bydlisko žalovaného na území Slovenskej republiky je daná právomoc súdov Slovenskej republiky.

15. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) a to článku 3 - Voľba rozhodného práva, bod 1. zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

16. Podľa článku 6 ods. 2. bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

17. Existencia a platnosť dohody zmluvných strán o voľbe rozhodného práva sa posudzuje podľa ustanovení článkov 10, 11 a 13.

18. V zmysle ust. bodu 41 Všeobecných obchodných podmienok právne vzťahy vzniknuté medzi klientom a bankou sa riadia právnym poriadkom Českej republiky. Predmetnú dohodu o voľbe rozhodného práva súd posúdil v zmysle článkov 10, 11 a 13 nariadenia č. 593/2008 a má za to, že táto dohoda je platná a potom rozhodným právom a teda právnym poriadkom, ktorým sa spravuje vzťah medzi účastníkmi tohto konania je právo, resp. právny poriadok Českej republiky.

19. Podľa § 708 ods. 1 a 2 Zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodní zákoník“) sa zmluvou o bežnom účte zaväzuje banka zriadiť od určitej doby v určitej mene účet pre jeho majiteľa, prijímať na zriadený účet peňažné prostriedky, vyplácať z neho peňažné prostriedky alebo z neho či na naň uskutočňovať iné platobné transakcie. Zmluva o bežnom účte vyžaduje písomnú formu.

20. V zmysle § 709 ods. 1 Obchodního zákoníku v zmluve o bežnom účte banka označí majiteľa účtu uvedením obchodnej firmy alebo názvu a sídla majiteľa a identifikačného čísla, pokiaľ bolo pridelené, pokiaľ ide o osobu právnickou, alebo uvedením mena, priezviska, bydliska a rodného čísla alebo dátumu narodenia majiteľa, prípadne obchodnej firmy, miesta podnikania a identifikačného čísla, pokiaľ ide o osobu fyzickú.

21. Podľa § 497 Obchodního zákoníku platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodní zákoník“), sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky v určitej čiastke a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok.

22. V zmysle § 262 ods. 4 Obchodního zákoníku, vo vzťahoch podľa § 261 alebo podriadených Obchodnímu zákoníku dohodou podľa odstavca 1 sa použijú, pokiaľ z tohto zákona alebo osobitných

právných predpisov nevyplýva niečo iné, ustanovenia tejto zmluvy na obe strany; ustanovenia Občianskeho zákonníku alebo osobitných právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách, adhézných zmluvách, zneužívajúcich klauzúl a iné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa je však treba použiť vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, nesie zodpovednosť za porušenie povinností z týchto vzťahov podľa Občianskeho zákonníku a na jej spoločné záväzky sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníku.

23. Podľa § 499 Obchodného zákonníku za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

24. V zmysle § 502 ods. 1, 2 Obchodného zákonníku, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie, než sú prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

25. V zmysle § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov, platného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere na sporožirovom/ osobnom účte, t. j. 23.2.2011 (ďalej len „zákon č. 145/2010 Sb.“), zmluva, v ktorej sa zjednáva spotrebiteľský úver, vyžaduje písomnú formu a veriteľ je povinný v nej uviesť informácie stanovené v prílohe č. 3 k tomuto zákonu. Nesplnenie tejto informačnej povinnosti alebo písomnej formy nemá za následok neplatnosť zmluvy. Jedno vyhotovenie zmluvy musí obdržať spotrebiteľ v listinnej podobe alebo na inom trvalom nosiči dát. Veriteľ alebo sprostredkovateľ je povinný spotrebiteľovi poskytnúť na požiadanie bezplatne kópiu návrhu zmluvy, v ktorej sa zjednáva spotrebiteľský úver. To neplatí, pokiaľ veriteľ nie je ochotný pristúpiť ku zavretiu tejto zmluvy v okamžiku, keď spotrebiteľ o kópiu návrhu požiada.

26. Na základe § 7 zákona č. 145/2010 Sb. je veriteľ povinný po dobu trvania spotrebiteľského úveru informovať spotrebiteľa v listinnej podobe alebo na inom trvalom nosiči dát o každej zmene výpožičnej úrokovej sadzby, a to v primeranom predstihu pred nadobudnutím jej účinnosti, inak nie je táto zmena voči spotrebiteľovi účinná. Informácie zahŕňajú výšku splátok po úprave výpožičnej úrokovej sadzby a súčet týchto splátok. V prípade možnosti prečerpania je ďalej veriteľ povinný informovať spotrebiteľa o každom zvýšení splatných poplatkov.

27. Ako vyplýva z § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníku, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníku, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy kúpne, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami na jednej strane sú spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

29. Ako vyplýva z § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníku, sa zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

30. V zmysle § 155 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „Občianskeho súdneho poriadku“), výrok o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam a ak predmet konania je vyjadrený v cudzej mene a účastník, ktorý má plniť, je devízovým tuzemcom a má účet v cudzej mene, alebo ak niektorý z účastníkov je devízovým cudzozemcom.

31. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá Zmluva o kontokorentnom úvere na sporožirovom/osobnom účte, na základe ktorej bol žalovanému na bankovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX poskytnutý úver vo forme prečerpania do výšky 5.000 Kč za podmienok, ktoré sú rozvedené v samotnej zmluve. Výška úroku z úveru bola dohodnutá v zmluve pevnou sadzbou 15,90 % ročne.

32. Žalovaný povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy splatiť poskytnutý úverový rámec v lehote splatnosti upravenom v bode 5 zmluvy nesplnil a dlh neuhradil.

33. Ku dňu 01.02.2013 (ku dňu prevodu dlhu na evidenčný účet pohľadávok) predstavoval dlh žalovaného voči žalobcovi sumu 6.088,81 Kč, ktorý pozostával z istiny 6.088,81 Kč.

34. Odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru (t. j. od 02.02.2013) žiadal žalobca z dlžnej istiny 6.088,81 Kč riadny úrok vo výške 15,90 % ročne.

35. Nakoľko žalobca poskytol žalovanému vyššie uvedený úver, pričom po vykonaných úhradách zo strany žalovaného ostalo na istine, úrokoch a poplatkoch uhradiť ešte 6.088,81 Kč, na úhradu uvedenej sumy súd žalovaného zaviazal a žalobe v tejto časti vyhovel.

36. V danom prípade sa súd zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá bola medzi účastníkmi záväzkového vzťahu dohodnutá vo výške 15,90 % ročne.

37. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

38. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

39. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

40. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

41. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

42. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, zo záverov ktorého vyplýva, že „Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva

na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok.“ ... „Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej).“

43. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 01.02.2013, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 01.02.2013, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi nepriznal nárok na úrok z úveru vo výške 15,90% ročne zo sumy istiny od 02.02.2013 do zaplatenia a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

45. Úrok z omeškania žalobca nepožadoval. Žalobcovi však nič nebráni aby si tento nárok uplatnil samostatnou žalobou.

46. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. Žalobca mal v konaní úspech v podstate v celom rozsahu, neúspech sa týkal úrokov ktoré nie je možné presne určiť preto súd rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.